

บรรณานุกรม

หนังสือ

การศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. รายงานสถิติการศึกษาปี 2526 ของโรงเรียน

สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานการศึกษา, 2527.

กุศล นาคชาติ. วรรณกรรมมนุษย์ค่าสตรและงานห้องสมุด. ปัตตานี : คณะมนุษยค่าสตร

และสังคมค่าสตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี, 2524.

กุหลาบ มลลิกะมาลี. วรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราม

คำแหง, 2518.

โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร :

บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2523.

จ้อย นันทวิชัยรินทร์, มล. การเล่านิทาน. กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชาบรรณรักษ์ค่าสตร

คณะอักษรค่าสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

ฉวีวรรณ กีนาวงค์. การละครสำหรับครูประถม. พิษณุโลก : แผนกเอกสารการพิมพ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก, 2521.

เฉลิม สุทธิรักษ์. หน้าที่ความรับผิดชอบของวิทยุกระจายเสียง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

กรมทหารสื่อสาร, 2510.

ชำนาญ รอดเหตุภัย. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์,

2522.

ณรงค์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. พระนครศรีอยุธยา : คณะมนุษยค่าสตร และ

สังคมค่าสตร วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, 2524.

หนังสือ พกพะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

ประดอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมค่าสตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

เจริญผล, 2525.

- ปราณี เชียงทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : กิมจวนการพิมพ์, 2526.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ UNESCO. การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก กรุงเทพมหานคร : กิมจวนการพิมพ์, 2524.
- รัฐฉวน อินทรกำแหง. การเลือกหนังสือ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : เกียรติศักดิ์การพิมพ์, 2525.
- สุภัตรา ช่มเกตุ. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. นครปฐม : แผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดี พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.
- หทัย ตันหยง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. พิษณุโลก : แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก, 2525.
- อุทุมพร ทองอุไทย. การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2520.
- บทความ
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ; สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. "โทรทัศน์เป็นอันตรายต่อสมองของเด็กหรือไม่" จุลสารการศึกษา 1 (มีนาคม 2521) : 2-3.
- จุมพล รอดคำดี. "ข้อควรคำนึงระหว่างผู้จัดรายการโทรทัศน์กับผู้ชมทางบ้าน." นิเทศสาร 5 (ธันวาคม 2519) : 109-125.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์. "อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อเด็กไทย." วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ 6 (2519) : 42-48.
- สุดิมา สัจฉานันท์ "เด็กกับโทรทัศน์." วิทยาสาร 83 (กุมภาพันธ์ 2528) : 26-29.
- บุญเลิศ คู่ภักติก. "สื่อมวลชนและการพัฒนาการศึกษาในประเทศไทย : สภาพความเป็นจริงและความหวัง." วารสารการศึกษาแห่งชาติ (มิถุนายน-กรกฎาคม 2527) : 15-36.
- มลิวลัย สับไพรี. "ครูกับกรรไกรใช้สื่อมวลชนเพื่อพัฒนาคุณภาพ." จันทร์เกษม 173 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2526) : 15-19.

สุกัญญา ตีระวนิชย์. "งานวิจัยเรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์ต่อเด็ก." นิเทศสาร 4 (ตุลาคม 2518) : 7-14. =

ลัมปิติ จันทรวงศ์. "ความรุนแรงในจอโทรทัศน์ยาพิษยุคพัฒนา." วารสารไทย 2 (มกราคม-มีนาคม 2525) : 49-52.

✓ อรรถพร เรืองบุรพ. "การดูกับเด็ก." มิตรครู 31 (ตุลาคม 2524) : 47.

อุดม ละโนภาษ. "โทรทัศน์ในประเทศไทย." วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา ๗ สหประชาชาติ 15 (กันยายน-ตุลาคม 2526) : 27-32.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. "โทรทัศน์กับการพัฒนาเด็ก." วารสารจิตวิทยาคลินิก 13 (ธันวาคม 2525) : 81-88.

✓ อรทัย ศรีสันติสุข. "การดูญี่ปุ่นกับเด็กไทย" ตะวัน (พฤษภาคม-กรกฎาคม 2527) : 15-25.

วิทยานิพนธ์

ชาญ สันทร่เสียวไย้. "ความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ปารีชาติ พุดน้อย. "ความคิดเห็นของครุภาษาไทยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ไพเราะ เรื่องศิริ. "ความสนใจต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524.

ภัทรฎี ประยูรเกียรติ. "อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ภาคค่ำต่อการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

วิทยากร ท่อแก้ว. "ความคิดเห็นของผู้นิยมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2525.

วรวรรณ ฉายศิริกุล. "การประเมินคุณค่านวนิยายสั้นกำลังภายในที่ได้รับความนิยมในปี
พ.ศ. 2521-2522." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2524.

เอกสารอื่น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันวิจัยสังคม. "ทัศนคติเด็กวัยเรียน." มปป.

ศึกษาศาสตร์, กระทรวง.กรมวิชาการ. "รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาและประเมินความ
สนใจในการดูรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเด็กไทย." 2522.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน.กองสำรวจประชากร. "รายงานการสำรวจงานสถิติการศึกษาฝ่าย
สถิติแรงงานและการศึกษา." 2522.

สัมภาษณ์

ปยุต เงากระจ่าง. สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน 2528

ภาษาอังกฤษ

B. Siha - Umphai , Chamnong Vibulsri and Sukanya Teravani. The
Impact of Television on Thai Children. Bangkok :
Communication Research Center , Chulalongkorn University , 1957.

Campbell, W.T., "The Impact of Television on the Primary School
Children." The Australian Journal of Education, Vol.9, No.2,
June 1965.

Dale, Edgar. Audio-Visual Method in Technology. 3 rd.,ed, New York
Dryden Press, 1955.

Garry, Ralph, Rainsberry, F.B. and Winnick, Charles. For the Young Viewer. New York : Mo-Graw-Hill, 1962.

Greene, Ellin. "The Preeschool Hour Today." Top of the News.
31(November 1974) : 183.

Jeremy Howell. "The Use of Television in Agricultural Extersion."
Educational Television Internation. 4(June 1970) :6-7.

Kaye, Evelyne. The Family Guide to Children's Television. New York
Pantheon Books, 1974, P.3.

Machaine, A.G. "Television and Children in the Home Situation."
The Education Gazettim Vol. XI, No.7, July 1966.

Schramm, Wilbur. "The Effects of Television on children and Adoles-
cents ." Paris, UNESSCO, 1964.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวละครในภาพยนตร์เรื่องที่น่ามาศึกษา

1. เชรน้อยเจ้าปัญญา

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ในรายการโลกของเด็ก ช่วงเวลา 16.00-17.00 นาฬิกาของทุกวัน

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

อิกคิวซัง เชรน้อยเจ้าปัญญาบวชอยู่ที่วัดสังโคตะคุลี อายุประมาณ 8 ขวบ มีความเมตตาและต้องแก้ปัญหาให้กับคนอื่น ๆ อยู่เสมอ

คิเคียวะซัง พ่อค้าหน้าเสียดชอบใช้อุบายกอบโกยผลประโยชน์ใส่ตน

ยาโยซัง บุตรสาวคิเคียวะซัง มีนิสัยโหดเหมือนบิดา

โชกุน มีนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ต้องการเอาชนะอิกคิวซังในเรื่องต่าง ๆ แต่มักผิดหวัง และพ่ายแพ้เหตุผลของอิกคิวซัง

ฮินเอมอนซัง ทหารเอกโชกุน เป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อโชกุนมาก มีความสามารถและให้ความคุ้มครอง อิกคิวซังอยู่ตลอดเวลา

ซาโยจัง เด็กหญิงกำพร้า เป็นเพื่อนของอิกคิวซัง อิกคิวซังรักและเอ็นดูเธอมาก

2. โตเรมอน

เล่นทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ทุกวันเวลา 18.00 นาฬิกา แต่ระยะหลัง มาเล่นในรายการโลกของเด็ก ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

โตเรมอน หุ่นยนต์แมว ลักษณะอ้วนน่ารัก อยู่กับโนปีตะ โตเรมอนมีกระเป๋าบรรจุของวิเศษหลายอย่าง และต้องใช้ของวิเศษเหล่านี้ช่วยเหลือนอนปีตะอยู่เสมอ

โนปีตะ เด็กชายอายุประมาณ 8 ขวบ บุตรคนโตของพ่อแม่ มีนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ไม่ชอบเรียนหนังสือ สนใจแต่เรื่องเล่น แต่มีจิตใจเมตตา

โจแอนต์ เพื่อนนักเรียนชายของโนบิตะ ตัวโต มีนิสัยเกเร ชอบรังแกเพื่อน โดยเฉพาะโนบิตะจะถูกกลั่นแกล้งจากโจแอนต์บ่อย ๆ

ลูเนโอะ เพื่อนคู่หูของโจแอนต์ เป็นเด็กฉลาดเรียนดี ไม่ชอบโนบิตะ จึงมักช่วยบายเอาชนะโนบิตะ จนโนบิตะต้องไปขอความช่วยเหลือจากโตเรมอนเสมอ ๆ

ฮิลูกะ เพื่อนนักเรียนหญิงของโนบิตะ เป็นเด็กดีขยันเรียน จึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ โดยเฉพาะโนบิตะชอบฮิลูกะมาก

3. นินจาฮาโตริ

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ในรายการโลกของเด็ก ช่วงเวลา 16.00-17.00 นาฬิกา ของทุกวัน

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

ฮาโตริ นินจาที่มีความสามารถ อยู่บ้านเดียวกัน เคนอิจิ

เคนอิจิ เด็กชายอายุประมาณ 8 ขวบ เป็นเด็กที่ไม่ชอบเรียนหนังสือ แต่ใจดี

อิชิมารุ ลุ่่นขเล่นรุ้ของเคนอิจิ

ยูเมโกะ เพื่อนนักเรียนหญิงของเคนอิจิ เป็นเด็กดี น่ารัก และ เป็นที่รักของเพื่อน ๆ

เฮโมบูกิ เพื่อนนักเรียน ของเคนอิจิ ไม่ชอบเคนอิจิ จึงพยายามเอาชนะคนอิจิกับนินจาฮาโตริด้วยกลอุบายต่าง ๆ

4. สี่สาวน้อยกายสิทธิ์

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 9.30 นาฬิกา

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

สี่ สาว เด็กหญิงอายุประมาณ 8 ปี ธิดาของพระราชาและพระราชินีบนสวรรค์ ได้จุติลงมาเกิดเป็นบุตรสาวของสามัญรยาคนหนึ่งไม่มีบุตร สามิเป็นสัตว์แพทย์ส่วนภรรยาเป็นแม่บ้านทั้ง

2 คน รักจี๊ดมาก จี๊ดลงมาจากสวรรค์พร้อมกับสุนัขจอมพลัง ลิงจอมพลัง และนกแสนรู้ เธอมีไม้เท้ากายสิทธิ์เป็นของวิเศษประจำตัว และมีไว้สำหรับช่วยเหลือผู้ที่ประสบอันตรายหรือมีปัญหาต่าง ๆ

พระราชอาและพระราชินี อยู่บนสวรรค์ ผู้คอยจับตาดูการทำความดีของพระธิดาสี ทุกครั้งที่พระธิดาทำความดี เพชรที่มงกุฎของพระราชอาจะส่องประกายออกมา สร้างความภูมิใจให้กับพระราชอาและราชินีมาก

5. หนูน้อยแชนนิเบล

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 9.00 นาฬิกา

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

แชนนิเบล เด็กหญิงกำพร้า เมื่อบิดาตายได้เข้าไปเผชิญโชคในเมืองลอนดอน โดยมีสุนัขแสนรู้และชื่อสัตว์ต่อแชนนิเบล ติดตามไปด้วย แชนนิเบลเป็นเด็กดี มีใจเมตตา กรุณา มีความเพียรและอดทน ภายหลังเมื่อโตขึ้นได้ทำงานเป็นนักร้อง อยู่กับโรงพิมพ์เล็ก ๆ แห่งหนึ่ง

มาร์ค เด็กหนุ่มผู้เกิดในตระกูลสูง มีความรักและผูกพันอยู่กับแชนนิเบลมาก แต่มีความประสงค์ที่จะเป็นจิตรกร จึงหนีจากบ้านและจากแชนนิเบล เด็กหญิงที่ตนรักไปฝึกเขียนภาพในที่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้เป็นจิตรกรตามที่ได้ตั้งใจไว้

คิตตี้ เด็กสาวบุตรของสามีภรรยาที่มีฐานะดีคนหนึ่ง บิดาและมารดาได้หั้นเธอไว้กับมาร์ค เด็กหนุ่มที่รักอยู่กับแชนนิเบล เมื่อมาร์คหนีออกจากบ้านไป เธอจึงพยายามตามหามาร์คอยู่ตลอดเวลา คิตตี้ไม่ชอบแชนนิเบลเพราะรู้ว่ามาร์ครักแชนนิเบล เมื่อโตขึ้นคิตตี้ก็ได้ทำงานเป็นนักร้อง ของหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อในลอนดอน คิตตี้และแชนนิเบล จึงต้องแข่งขันกันในเรื่องต่าง ๆ เสมอ

อเล็ก หนุ่มนักร้อง อีกคนที่แอบชอบคิตตี้อยู่เงียบ ๆ เป็นคนฉลาดมีไหวพริบดีให้ความช่วยเหลือแชนนิเบลอยู่เสมอ

6. มุเตคิง

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 10.00 นาฬิกา

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

มุเตคิง เด็กหนุ่มมีความสามารถในการเล่นส่เกมมาก จนได้ฉายาว่ามุเตคิงมือปราบ
โรลลิงส่เกม

ปลาหมึกดำ รวมตัวกันเป็นกลุ่ม เรียกว่าแก๊งปลาหมึกดำ เพื่อครอบครองประเทศ
ญี่ปุ่น ได้พยายามแปลงเป็นคนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจับชาวญี่ปุ่นเป็นเชลย แต่การกระทำของ
แก๊งปลาหมึกดำ จะถูกปราบปรามโดยฝ่ายของมุเตคิงเสมอ นอกจากนี้ในแก๊งปลาหมึกดำ มี
ปลาหมึกสาวตัวหนึ่งชอบ มุเตคิง ตั้งชั้นบางครั้งที่มุเตคิงอยู่ในภาวะคับขันจึงได้รับความช่วยเหลือ
จากปลาหมึกสาวตัวนี้เสมอ

ตะโกโร่ ปลาหมึกผู้ช่วยของมุเตคิง สามารถมองทะลุร่างกายมนุษย์ได้ ดังนั้นเมื่อ
แก๊งปลาหมึกปลอมตัวมาในรูปใดสิ่งถูกตะโกโร่จับได้ทุกครั้ง

7. ลูแปง

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ในวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 10.30
นาฬิกา

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

ลูแปง เป็นโจรที่มีความเฉลียวฉลาดมาก ได้ฉายาว่าจอมโจรลูแปง มีเพื่อนร่วม
งานอีก 2 คน มีความซื่อสัตย์ต่อกันมาก

सारวัตรจุฬี คู่อาฆาตของลูแปงและเพื่อน พยายามติดตามจับลูแปงและเพื่อนอยู่ตลอด
เวลา แต่การจับกุมก็ล้มเหลวทุกครั้งด้วยความเฉลียวฉลาด และรู้จักเอาตัวรอดของลูแปง

ฟูจิโกะ สาวสวยผู้มีเสน่ห์ ซึ่งลูแปงหลงรักอยู่ เธอชิงนำประโยชน์จากการที่ลูแปง
รักเธอเป็นหนทางล้างความสับสนและแย้งยังผลประโยชน์จากลูแปงเสมอ และลูแปงก็มักเสียรู้ฟูจิโกะ
ตลอดมา

8. ดร. สัมภ์

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ทุกวัน ช่วงเวลาหลังข่าว 20 นาฬิกา

ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่อง

ดร. สัมภ์ หรือซิมเบ้ ผู้สร้างหุ่นยนต์ อาราลี ซึ่งต้องปวดหัวกับพฤติกรรมของ
อาราลี หุ่นยนต์ที่ตนสร้างอยู่เสมอ

อาราลี หุ่นยนต์เด็กหญิง อายุประมาณ 7 ขวบ มีความสามารถและมีพลัง
สูงมากมีนิสัยซุกซน และอยากรู้อยากเห็นเหมือนเด็กทั่วไป แต่การที่เธอเป็นหุ่นยนต์ จึงมักสร้าง
ความแปลกประหลาดอยู่เสมอ

ยามวิภา คุรสาวสวยของอาราลี ซึ่งซิมเบ้หลงรักอยู่ จึงมักจะได้พบกับพฤติกรรม
ที่แปลกประหลาดของซิมเบ้อยู่ตลอดเวลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การดำเนินงานสร้างภาพยนตร์การ์ตูน

การสร้างภาพยนตร์การ์ตูนอาศัยหลักของการทำภาพให้มีชีวิต (Animation) การทำภาพการ์ตูนให้มีชีวิตจิตใจ (Animate cartoon) นั้นเริ่มจากการให้เสียงและคำพูด แล้วจึงเริ่มงานด้านตัวแสดง (characters) ให้มีชีวิตโดยการทำให้เคลื่อนไหว (Movement) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

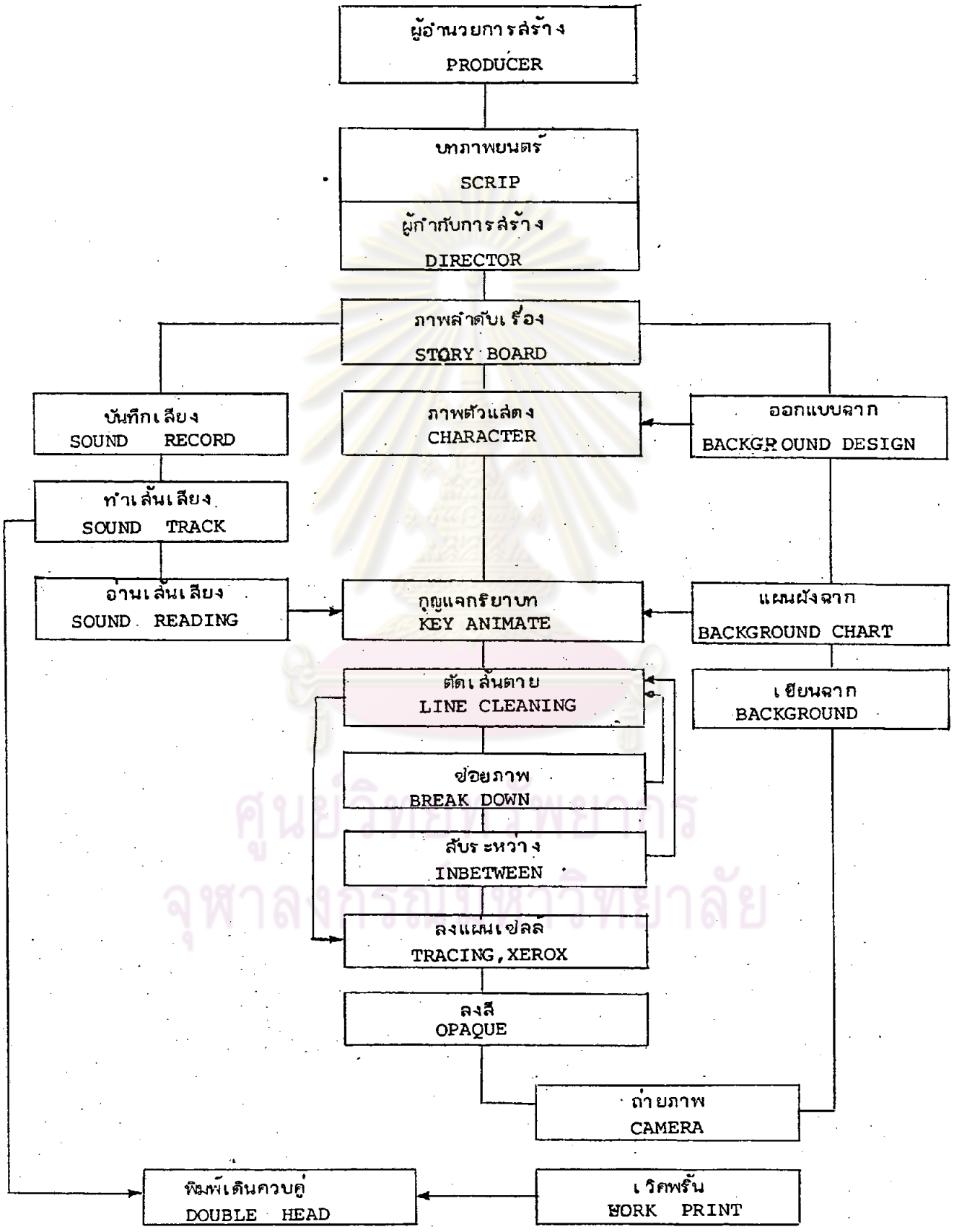
1. ผู้กำกับ (Director) เริ่มงานจากการทำแผนผังการดำเนินงาน (Chart Listing) ในเรื่องเสียง (Sound tract) และกริยาท่าทาง (Action) ให้เป็นไปตามบท (Scrip)
2. ฝ่ายศิลป์ (Studio Artist) จะออกแบบฉาก (Back ground) และร่างภาพ (Layout) เพื่อให้รู้ขนาดและตำแหน่งของตัวแสดง
3. ผู้ทำภาพมีชีวิต (Animator) จะศึกษาและทำความเข้าใจแผนผังของงานกับผู้กำกับเพื่อให้ทราบบุคลิกของตัวละครจากนั้นจึงเริ่มงานตาม Scrip การวาดภาพต้องทำตามที่กำหนดในแผนผัง เช่นแผนผังระบุให้กริยาท่าทางหนึ่ง ๆ มี 30 เฟรม Animator จะต้องเขียนภาพทั้งหมด 30 ภาพ เช่น บทกำหนดว่า "ชายหนุ่มเงี้ยววานตัดต้นไม้แล้ว ตกใจอ้าปากตาเบิกกว้าง เมื่อเห็นงูใหญ่โผล่หัวออกมาจากโพรงไม้" ภาพที่เขียนแต่ละภาพจะมีลักษณะใกล้เคียงกันแต่กริยาท่าทางจะต่างกันไปที่ละน้อยตั้งแต่ภาพแรกจนภาพสุดท้าย เมื่อวาดครบ 30 ภาพ จะส่งต่อไปยังแผนกลงเส้นหมึกบนแผ่นเซลลูลอยด์ หรือแผ่นพลาสติกใส (Transparent sheet) จากนั้นจึงส่งต่อไปแผนกลงสี (Paint, Opaque) ลงสีทับ

ส่วนฝ่ายศิลป์จะเขียนฉากเมื่อแผ่นใสลงสีเรียบร้อยแล้ว จากนั้นนำภาพมาวางซ้อนบนฉาก แล้วถ่ายภาพทีละภาพ จนครบจำนวนความยาวที่แผนผังกำหนด เป็นอันเสร็จเรียบร้อยสำหรับการ Animate

สำหรับการสร้างบรรยากาศหรือการทำเสียงประกอบ อาจใช้อุปกรณ์ได้หลายแบบ เช่น ใช้เมล็ดถั่ว เขียวไล่ถึงเขย่าทำเสียงฝนตก หรือเอาไม้แกว่งน้ำทำเสียงว่ายนน้ำ เป็นต้น

(สรุปจากเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง "ANIMATION" โดย คุณปยุต เงากระจ่าง ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, วันที่ 1 พฤษภาคม 2528)

ผังดำเนินการทำภาพยนตร์การ์ตูน (Animation Cartoon)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

เรื่อง การศึกษาคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์

ตอนที่ 1 โปรดเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในวงกลม หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียน

1. นักเรียนกำลังเรียนในชั้นใด

ประถมศึกษาปีที่ 3-4

ประถมศึกษาปีที่ 5-6

2. เป็นนักเรียนเพศชายหรือเพศหญิง

ชาย

หญิง

3. นักเรียนดูโทรทัศน์เป็นประจำที่ไหน

ที่บ้าน

ร้านค้า

บ้านเพื่อน

ตามที่สาธารณะ

บ้านญาติ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. นักเรียนเลือกดูรายการโทรทัศน์เองหรือมีใครแนะนำ

เลือกดูเอง

มีผู้แนะนำให้คือ

5. นักเรียนดูโทรทัศน์บ่อยแค่ไหน

ทุกวัน

เกือบทุกวัน

เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์

6. ส่วนใหญ่นักเรียนดูโทรทัศน์ในเวลาใด

เมื่อกลับจากโรงเรียน

หลังข่าว 2 ทูม

เฉพาะภาคเช้าในวันเสาร์-อาทิตย์

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. นักเรียนทำการบ้านเวลาไหน
- เมื่อกลับจากโรงเรียน
 - ทำพร้อมกับดูโทรทัศน์
 - ทำหลังจากดูโทรทัศน์
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
8. เหตุใดนักเรียนจึงชอบดูภาพยนตร์การ์ตูน
- ลมุก
 - ตื่นเต้น มีของวิเศษ
 - พระเอกเก่ง
 - นางเอกสวย น่ารัก
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
9. นักเรียนชอบดูการ์ตูนจากสถานีโทรทัศน์ช่องใด
☐ ช่อง 3	☐ ช่อง 7
☐ ช่อง 5	☐ ช่อง 9
10. เวลาดูการ์ตูน นักเรียนเข้าใจเรื่องแค่ไหน
- เข้าใจตลอดทั้งเรื่อง
 - เข้าใจบางตอน
11. นักเรียนคิดว่าการ์ตูนมีประโยชน์หรือไม่
- มี
 - ไม่มี
12. ถ้ามี นักเรียนคิดว่ามีประโยชน์อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ให้ความรู้
 - ให้ความสนุกสนาน
 - สอนให้เป็นคนดี

13. นักเรียนชอบดูการ์ตูนประเภทไหน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ตลก
- อภินิหาร มีของวิเศษ
- การต่อสู้ระหว่างคนดีกับผู้ร้าย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

14. นักเรียนเคยพูด หรือทำตามตัวละครในภาพยนตร์การ์ตูนหรือไม่

- เคย
- ไม่เคย

15. นักเรียนคิดว่าภาพยนตร์การ์ตูนให้ประโยชน์ในด้านการศึกษาหรือไม่

- ให้มาก
- ให้เล็กน้อย
- ไม่ให้เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (✓) ให้ตรงกับรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูน
เรื่องที่นักเรียนชอบมาก

ชื่อภาพยนตร์การ์ตูน	เรื่องที่นักเรียน	
	ชอบ	ชอบมาก
1. โดเรมอน		
2. เหนื่อยใจปัญญา		
3. ดร. ลัมป์		
4. ทหารเอกโยกุน		
5. นินจาฮาโตริ		
6. โคโลบคเคิลผจญภัย		
7. กุหลาบแวร์ซายด์		
8. ลูแปง		
9. อันนี่ที่รัก		
10. ไตเรกเกอร์		
11. ลีซ่าวันน้อยกายสิทธิ์		
12. จูราซีแมนมือปราบอนาคต		
13. หนูน้อยแชนนี่เบล		
14. ทอมซอเยอร์ผจญภัย		
15. มูเตคิง มือปราบโรลลิงส์เกท		

ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 พฤษภาคม 2528

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียน.....

เนื่องด้วย นางสาวสมคิด ปลอดโปร่ง นิสิตภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "การศึกษาคุณค่าทางการศึกษาของ
ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์" ในการนี้ นิสิตใคร่ขอความร่วมมือจากคณาจารย์
ในสถาบันของท่าน ชุมภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นจากสถานีโทรทัศน์ ทั้ง 4 สถานี คือ สถานีโทรทัศน์
ช่อง 3 สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดแจ้งให้อาจารย์ทุกท่านขมรายการ
การภาพยนตร์การ์ตูนจากสถานีโทรทัศน์ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและเพื่อผล
ประโยชน์อันจะเกิดต่อเด็กผู้ชมรายการโทรทัศน์ หวังอย่างยิ่งในความร่วมมือจากท่านครั้งนี้
และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
ขอแสดงความนับถือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา แยมมณี)

หัวหน้าภาควิชาประถมศึกษา

ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8 พฤษภาคม 2528

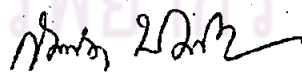
เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคารพ

ข้าพเจ้านางสาว ส้มคิด ปลอดโปร่ง ผลิตปริญญาโท ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาคุณค่าทาง การศึกษาของ ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์" ในการนี้ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์ การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์จากผู้ชมที่เป็นครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการ วิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก ผลจากความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของท่านครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อการศึกษาของเด็กไทย

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการชมรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นจากรายการ ของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 สถานี เพื่อตอบแบบสอบถาม หวังอย่างยิ่งในความร่วมมือจากท่านครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางสาว ส้มคิด ปลอดโปร่ง)

ผลิตปริญญาโท ภาควิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

" การศึกษาคุณค่าทาง การศึกษาของ ภาพยนตร์ การดูญี่ปุ่นที่ฉายทาง โทรทัศน์ "

คำชี้แจง

- แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และ ประเมินคุณค่าทาง การศึกษาของ ภาพยนตร์ การดูญี่ปุ่นที่ฉายทาง โทรทัศน์ ที่มีต่อเด็กในระดับประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของครู นักการศึกษา , และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุ โทรทัศน์สำหรับเด็ก

- ส่วนต่าง ๆ ของแบบสอบถามชุดนี้ มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นความคิดเห็นทั่วไปทั้งหมด 22 ข้อ แบ่ง เป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์การดูญี่ปุ่น

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าทาง การศึกษาของ ภาพยนตร์ การดูญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 เป็นข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์การดูญี่ปุ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย (-/) ลงในวงกลมหน้าข้อความที่เป็นความจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 20 - 29 ปี 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี สูงกว่า 49 ปี

3. สถานภาพ

 โสด สมรส จำนวนบุตร..... คน หม้าย จำนวนบุตร..... คน

4. ประสบการณ์ทำงานปัจจุบัน

 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี 11 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, ช่อง 5, ช่อง 7 และช่อง 9 ซึ่งตั้งสถานีแพร่ภาพอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ - เด็กหมายถึงผู้ที่อยู่ในวัยประถมศึกษาและกำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา

5. รายการโทรทัศน์ที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้กับเด็กในป็นปัจจุบันมีเพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ

6. เด็กควรเลือกชมรายการโทรทัศน์เองหรือมีผู้อื่นแนะนำ

 เลือกชมเอง มีผู้อื่นแนะนำ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเวลาใดเหมาะกับการชมรายการโทรทัศน์ของเด็กมากที่สุด

- ภาคเช้า ภาคบ่าย
 ภาคเย็น (ก่อนหยุดพักการออกอากาศ)
 ภาคค่ำ (หลังข่าว 20 นาฬิกา)
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. ในปัจจุบัน ปริมาณของรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในรอบสัปดาห์

- มากเกินไป จำนวนพอดี
 จำนวนน้อย

9. ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นมีอิทธิพลในทัศนคติ ความเชื่อ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ต่อเด็กบ้างหรือไม่

- มี ไม่มี

10. ถ้ามี ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น มีอิทธิพลต่อเด็กในด้านใดมากที่สุด

- ทัศนคติ ค่านิยม หรือความเชื่อ
 ลักษณะนิสัยหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. ส่วนใหญ่เนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นเป็นไปในแนวใด

- นวนิยายชีวิต นิทานพื้นบ้าน
 ตำนานอภินิหาร เพื่อมันไม่มีสาระ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. เนื้อหาหรือแนวคิดของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดีต่อผู้ชมที่เป็นเด็กบ้างหรือไม่

- เกิด ไม่เกิด

13. ถ้าเกิด ผลกระทบมันได้แก่อะไร

- ค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง
- การตกเป็นทาสของสินค้าญี่ปุ่น (ไม่รวมสาเหตุจากการโฆษณา)
- เด็กเสียเวลากับการชมภาพยนตร์มากเกินไป
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

14. ส่วนใหญ่เด็กจะได้รับสิ่งใดจากการชมภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น

- ความรู้
- ความบันเทิง
- พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
- ค่านิยมที่เหมาะสมสำหรับเด็กไทย
- การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของญี่ปุ่น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. ภาพยนตร์การ์ตูนที่ฉายทาง โทรทัศน์ควรมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นไปในแนวใด

- ให้ความรู้
- ให้ความบันเทิง
- ให้ศีลธรรม หรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในทางสร้างสรรค์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

16. การที่เด็กไทยบางคนมีพฤติกรรมเลียนแบบตัวละครในภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นท่่าน มีความเห็นอย่างไร

- เป็นพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลร้ายแต่อย่างใด
- เด็กจะแสดงพฤติกรรมเฉพาะในช่วงที่ภาพยนตร์กำลังออกอากาศเท่านั้น จึงไม่ควรกังวลกับปัญหาด้านนี้
- ทุกฝ่ายควรร่วมกันแก้ไข เพื่อไม่ให้เด็กปฏิบัติต่อไป
- ควรงดการนำภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นมาฉายทาง โทรทัศน์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

17. ถ้า เด็กที่อยู่ในความดูแลของท่านชอบดูรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นมาก, และมีพฤติกรรมเลียนแบบตัวละครในภาพยนตร์อยู่เสมอ ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ปล่อยให้เด็กปฏิบัติต่อไปเพราะเมื่อเวลาผ่านไปเขาจะเลิกปฏิบัติเอง
- พยายามชี้แจงให้เด็กเห็นคุณและโทษของการปฏิบัติเช่นนั้น
- ห้ามเด็กชมรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
-
18. ควรมีการปรับปรุงรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นบ้างหรือไม่
- ควรปรับปรุง
- ไม่ควรปรับปรุง
19. ถ้าปรับปรุง ควรปรับปรุงด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ความยาวของ การ์ตูนในแต่ละตอน
- ช่วง เวลาในการ ออกอากาศ
- การ เลือกสรร เนื้อหาของ ภาพยนตร์
- การพากย์หรือการให้เสียงประกอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
20. การที่ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทาง โทรทัศน์มีจำนวนมากขึ้น ท่านมีความเห็นอย่างไร
- เป็นกรณี ทำให้รายการสำหรับเด็กมีมากขึ้น
- ควรรักษาจำนวนไว้เพียงเท่านี้ไม่ควรให้มากขึ้นหรือน้อยลง
- ควรลดจำนวนลง และเลือกสรร เนื้อหาให้มากขึ้น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

21. ในกรณีที่ท่านเป็นครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาท่านมีความเห็นต่อรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ทำให้เด็กเสียการเรียน
- บางเรื่องให้ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาแก่เด็ก
- ควรงดการออกรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น
- ควรเปลี่ยนค่านิยมของเด็กให้หันกลับมาชมรายการที่มีประโยชน์แบบอื่น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

22. ในกรณีที่ท่านเป็นผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็กท่านมีความเห็นต่อรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- หลายเรื่องมีเนื้อหาที่ประกอบด้วยคุณค่า
- ควรเพิ่มรายการสำหรับเด็กที่ดีและน่าสนใจเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กออกจากภาพยนตร์การ์ตูน
- ไม่ควรนำภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นมาฉายทางโทรทัศน์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ คุณค่าทางการศึกษาของ ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น	ชื่อภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น		โตเรมอน	ดร. สัมป	เถรน้อยเจ้าปัญญา	หินลาอาไตร	หุ่นน้อยแสนดีเจด	มูเตตังมือปราบ ไรผดงเงา	อุแปง	สี่ส่วนน้อยกายสิทธิ์	ชื่อสิ่งเกิด
3.	- ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน - ให้ความรู้ - แสดงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว - แสดงถึงความรักของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ - แต่ละตอนจบด้วยความสุขและความลึมหวัง หรือแสดงให้เห็นความพ่ายแพ้ของฝ่ายอธรรม <u>ตัวละคร</u> ก. <u>ลักษณะตัวละคร</u> - อยู่ในวัยใกล้เคียงกับเด็ก - มองเห็นส่วนดีและส่วนเสียชัดเจน - พฤติกรรมของตัวเอกส่งเสริมการทำความดี - เป็นตัวแทนแสดงลักษณะความต้องการของเด็ก ข. <u>การสะท้อนลักษณะของวัฒนธรรมและสังคม</u> - เป็นตัวแทนแสดงความคิดเห็นของชนชาติที่ปรากฏในเรื่อง - สะท้อนให้เห็นความเป็นอยู่หรือแนวการดำเนินชีวิตของชนชาติที่ปรากฏในเรื่อง - แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างชนบรรมนิยมประเพณีของไทยกับของชาติที่ปรากฏในเรื่อง - เป็นตัวอย่างให้เด็กไทยปฏิบัติตามชนบรรมนิยมประเพณีอันดีงาม										

ส่วนที่	ชื่อภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น คุณค่าทางการศึกษาของ ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น	ไตรมาส	คร. สัปดาห์	เรื่อน้อยเจ้าปัญญา	นิมิตยาไตร	หนูน้อยแจ่มใส	มุเต็งมือปราบโรลลิงส์เกท	อุแปง	สุลล่าวน้อยกาบสิทธิ์	ข้อสังเกต
	<p>ก. <u>สำนวนภาษา</u> (ต่อ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการใช้ภาษาให้ถูกต้อง - เหมาะสมกับรูปแบบหรือบรรยากาศของเรื่อง - ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำ - ส่งเสริมให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษา - บทสนทนาบ่งบอกนิสัยของตัวละคร <p>ข. <u>การพากย์และการให้เสียงประกอบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เหมาะสมกับบุคลิกของตัวละคร - ในขณะที่ดำเนินเรื่องสอดแทรกคุณธรรมคำสอนแก่เด็ก - เสียง สำนวน ชัดเจนชวนฟัง และถูกต้องตามอักขระวิธี - พ้ำเสียงแสดงความรู้สึกชัดเจน - มีอารมณ์ขัน - แสดงความแตกต่างของเสียงตัวละครชัดเจน - เสียงประกอบเหมาะสมกับเรื่องและเหตุการณ์ 									

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว ส้มคิด ปลอดภัย เกิดเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2497 จังหวัด
เพชรบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา เมื่อปีการศึกษา
2523 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดไล่ค้ำน สังกัดสำนัก
งานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นจำนวน
เงิน 1,500 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย